ECLI:LV:ZRT:2022:0222.C73604321.4.S
Lieta Nr. C73604321
Lietvedības Nr. C-1515-22/35

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2022. gada 22. februārī

Zemgales rajona tiesa
tiesnese Inna Lipša
rakstveida procesā izskatīja civillietu AS "MC Finance" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Zemgales rajona tiesā saņemts prasītāja AS "MC Finance" prasības pieteikums pret atbildētāju /pers. A/ par parāda piedziņu.

[1.2] Prasības pieteikumā norādīti šādi argumenti.

2018. gada 17. maijā starp AS „?? Finance" un /pers. A/ noslēgts atgriezeniskais finanšu līzinga līgums Nr. 20180517-3125 (Līguma ID LG003357) (turpmāk - līzinga līgums), saskaņā ar kuru atbildētāja uzdevumā prasītājs iegādājās savā īpašumā un nodeva atbildētājai turējumā un lietošanā transportlīdzekli *VW TOURAN*, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ (turpmāk - līzinga objekts). Atbildētājam piešķirtas tiesības izpirkt līzinga objektu, veicot līgumā paredzētos maksājumus.

Atbildētājs savas saistības līgumā noteiktajā termiņā nav izpildījis, kā rezultātā prasītājs pieprasīja izpildīt saistības pirms termiņa un 2020. gada 14. februārī pārņēma līzinga objektu, kas vēlāk tika pārdots par brīvu cenu. No transportlīdzekļa pārdošanas iegūtie naudas līdzekļi 1210 *euro* novirzīti atbildētāja parāda daļējai dzēšanai.

Saskaņā ar līguma nosacījumiem atbildētājam ir pienākums samaksāt ne tikai galveno parādu, bet arī segt visus izdevumus un zaudējumus. Prasītājam ir radušies papildu izdevumi 44 *euro* par līzinga objekta novērtēšanu, 26,29 *euro* par Ceļu satiksmes drošības direkcijas sniegtajiem pakalpojumiem, kā arī par transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli – 25,89 *euro,* par polises noformēšanu 9,03 *euro,* un izņemšanas izdevumi – 254,73 *euro* (atlīdzība 140 *euro* + nodokļi 114,73 *euro*).

[1.3] Prasītājs, pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1652., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1943., 1946. pantu, lūdz piedzīt no atbildētāja parāda summu 2980,73 *euro*, tajā skaitā pamatsummas parādu 2620,79 *euro* un papildu izdevumus 359,94 *euro*; saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu atzīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos procentus, kas saskaņā ar Civillikumu 1765.panta pirmo daļu noteikti - 6 (seši) % gadā no piedzītās, bet neatmaksātās parāda pamatsummas; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam visus tiesāšanās izdevumus.

[2] Atbildētājs tiesas noteiktajā paskaidrojumu iesniegšanas termiņā nav iesniedzis paskaidrojumus par prasību.

[3] Pamatojoties uz Covid - 19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10. pantu lietu nolemts izskatīt rakstveida procesā. Par lietas izskatīšanu rakstveida procesā pusēm paziņots, izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesai, kā arī paziņots par tiesībām sniegt papildu paskaidrojumus vai citus procesuālos lūgumus, ja tādi ir.

[4] 2022. gada 16. februārī saņemts atbildētāja paskaidrojums. Atbildētājs norāda, ka līdz 2020. gada decembrim regulāri veicis kredīta atmaksu. Sakarā ar firmas, kurā strādājis, bankrotu, algu izmaksa aizkavēta par diviem mēnešiem. Šajā laikā meklējis jaunu darbavietu. Par notikušo informējis kreditora firmas pārstāvi /pers. B/. Lūdzis piešķirt kredīta atmaksas brīvdienas radušos sarežģījumu dēļ. 2020. gada 14. februārī pēc plkst.18.00 viņam solīja izmaksāt algu. Par to informējis Kristīni. Taču šajā dienā plkst. 15.35 atbrauca cilvēks un paņēmis mašīnu. Pirmdien 2021. gada 17. februārī piezvanīja Kristīnei un lūdza atgriezt automašīnu, jo gribēja atmaksāt parādu un turpināt maksāt kredītu. Viņam atbildēja, ka mašīna jau pārdota. Šajā dienā mašīnas tirgus vērtība bija 3000 eiro. Mašīnas kapitālremontam izlietoti 927 *eiro*, čeki, diemžēl, nozaudēti. Mašīnai 12. gadu un nedomāja, ka tā var notikt. Kristīne par to zināja. Nekādus brīdinājumus, problēmas risinājuma variantus no kredītfirmas nav saņēmis. Viņam nedeva iespēju izmaksāt kredītu.

Līgumu, var raksturot kā "slazdu". Tas nodrukāts reti smalkā šriftā, kas lietvedībā netiek praktizēts, jo var apgrūtināt teksta uztveri, šajā gadījumā - maldināt pircēju. Šāds līguma formāts, ja tas tapis labticības virsvadībā, paredz iepriekšējo nosūtīšanu klientam. Viņus steidzināja to parakstīt, noliekot uz galda taupības garā nodrukātu tekstu.

Lūdz tiesu noraidīt prasību, jo visu darījumu pavada milzīgs labticības deficīts.

[5] Līdz lietas izskatīšanai dienai lietas dalībnieki citus lūgumus nav pieteikuši un papildus paskaidrojumus, izņemot norādītos, nav iesnieguši, noraidījums nav saņemts.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, novērtējusi tos kopsakarā, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

[7] Atbilstoši Civilprocesa likuma 93. panta pirmajai daļai katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt Civilprocesa likuma 96. panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra

puse.

[8] Saskaņā ar Civillikuma 1402. pantu, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Civillikuma 1587. pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

[8.1] No lietas materiāliem redzams, ka 2018. gada 17. maijā starp pusēm noslēgts atgriezeniskais finanšu līzinga līgums Nr. 20180517-3125 (Līguma ID LG003357), saskaņā ar kuru atbildētāja uzdevumā prasītājs iegādājās savā īpašumā un nodeva atbildētājam turējumā un lietošanā transportlīdzekli *VW TOURAN*, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ (*lietas 10.-15. lapa*).

[8.2] No prasības pieteikumam pievienotās 2018. gada 17. maija pavadzīmes Nr. MECL 00959 secināms, ka atbildētājs saņēma no prasītāja transportlīdzekli *VW TOURAN*, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ (*lietas 16. lapa*).

[9] Saskaņā ar Komerclikuma 463. panta pirmo daļu līzinga līgums ir tāds līgums, ar kuru komersants (līzinga devējs) apņemas iegūt īpašumā līzinga ņēmēja izraudzītu lietu no līzinga ņēmēja izraudzītas trešās personas (pārdevēja) un nodrošināt šīs lietas nodošanu līzinga ņēmēja lietošanā, bet līzinga ņēmējs apņemas pieņemt šo lietu un samaksāt nolīgto atlīdzību.

Lietā nepastāv strīds par apstākli, ka atbildētājs savas saistības atbilstoši noslēgtā līguma nosacījumiem nav izpildījis un nav samaksājis nolīgto atlīdzību pilnā apmērā.

[10] Atbilstoši Komerclikuma 467. panta 1. punktam līzinga devējs ir tiesīgs tūlītēji uzteikt līzinga līgumu un bez brīdināšanas pārņemt līzinga objektu savā faktiskā valdījumā, ja līzinga ņēmējs, kurš nokavējis nolīgtās atlīdzības samaksas termiņu, nav samaksājis šo atlīdzību 15 dienu laikā pēc līzinga devēja atgādinājuma saņemšanas.

Pušu noslēgtā līguma 10.3.1. punkts nosaka, ka līzinga devējs ir tiesīgs pieprasīt nodot līzinga objekta turējumu līzinga devējam un pirms termiņa izpildīt visas saistības pēc līguma, veikt piespiedu līzinga objekta pārņemšanu un ierosināt līzinga objekta pārdošanu, ja līzinga ņēmējs vairāk par 30 dienām kavē jebkura līgumā vai maksājumu grafikā paredzētā maksājuma izpildi.

Šajā gadījumā atbilstoši līguma 10.5. punktam līzinga devējs rakstveidā pieprasa līzinga ņēmējam norādītajā termiņā un vietā nodot līzinga objekta turējumu un/vai līdz minētā termiņa beigām pirms termiņa izpildīt visas saistības pēc līzinga līguma.

[10.1] Tiesa konstatē, ka prasītājs izmantoja līguma 10.3.1. punktā paredzētās tiesības, 2020. gada 21. janvārī nosūtot atbildētājam pieprasījumu par līguma saistību izpildi pirms termiņa, kurā lūgts līdz 2020. gada 31. janvārim samaksāt parāda saistības kopā 3830,79 *euro.*

No minētā pieprasījuma par līguma saistību izpildi pirms termiņa, redzams, ka atbildētājam noteikts pienākums, saskaņā ar līguma 10.3.1. punktu, tai skaitā prasītājam nodot arī līzinga objektu. Vienlaicīgi prasītājs lūdza atbildētāju sazināties ar prasītāju, lai vienotos par līzinga objekta nodošanas laiku un vietu (*lietas 18. lapa*).

[10.2] Saskaņā ar pušu noslēgtā līguma 10.6. punktu līgumā paredzētajos gadījumos, kad līzinga devējs pārņem līzinga objektu savā turējumā, un gadījumos, kad līzinga devējs vienpusēji atkāpjas no līguma, līzinga ņēmējs pilnvaro līzinga devēju realizēt līzinga objektu par brīvu cenu bez izsoles, ņemot vērā līzinga objekta veikto novērtējumu.

Lietā nepastāv strīds par apstākli, ka 2020. gada 14. februārī līzinga objekts pārņemts prasītāja valdījumā (*lietas 32.-33. lapa*).

[10.3] No prasības pieteikumam pievienotajiem pierādījumiem redzams, ka 2020. gada 28. februārī prasītājs atsavināja līzinga objektu trešajai personai par pirkuma maksu 1210 *euro*, novirzot iegūtos naudas līdzekļus atbildētāja parāda daļējai dzēšanai (*lietas 32.-33. lapa*).

Tiesa konstatē, ka 2020. gada 20. maijā prasītājs informēja atbildētāju par līzinga objekta pārdošanu, vienlaicīgi pieprasot līdz 2020. gada 29. maijam samaksāt no līzinga līguma izrietošās parāda saistības 2980,73 *euro* (*lietas 33.-34. lapa*).

Atbildētājs minēto vēstuli atstājis bez ievērības un parāda summu nav sedzis. Atbildētāja norādei par to, ka brīdinājumus nav saņēmis, nav būtiskas nozīmes strīda izšķiršanai, ņemto vērā to, ka prasītājs ir iesniedzis pierādījumus par vēstules nosūtīšanas faktu.

[10.4] Atbilstoši Civillikuma 1425. pantam katra saistība jāizpilda pilnā apmērā, un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu, pat arī tad, ja tās priekšmets ir dalāms.

Saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Izvērtējot parāda aprēķinu, tiesa uzskata to par noslēgtā līguma nosacījumiem atbilstošu un matemātiski pareizu. Tāpat tiesa atzīst, ka prasītājs saskaņā ar Civillikuma 1843. pantu bija tiesīga no līzinga objekta pārdošanas iegūto summu vispirms ieskaitīt vēl nenomaksātos procentos, un tikai pēc tam pamatparāda dzēšanai.

[11] Saskaņā ar Civillikuma 1838. pantu tas, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Atbildētājs nav apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus un parāda summu, kā arī nav iesniedzis pierādījumus, kas apliecinātu parāda samaksu pilnā apmērā. Līdz ar to secināms, ka atbildētājam nav pamatotu iebildumu pret prasību un prasības pieteikumā minētajiem faktiem par saistību nepienācīgu izpildi no atbildētāja puses. Nesamaksātā parāda apmērs atbilstoši Civilprocesa likuma 96. panta piektajai daļai atzīstams par pierādītu.

Tiesa atzīst, ka ir pamats piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam pamatparādu 2620,79 *euro* apmērā.

[11.1] Tiesa atzīst, ka atbildētāja norādei par transportlīdzekļa tirgus vērtību un par transportlīdzekļa remontam izlietotajām summām nav nozīmes strīda izšķiršanā, ņemto vērā to, ka prasītājs ir iesniedzis pierādījumus tam par kādu summu transportlīdzeklis atsavināts trešai personai.

[12] Tiesa atzīts, ka prasījumi par papildu izdevumu piedziņu ir pamatoti un apmierināmi daļēji.

Atbilstoši pušu noslēgtā līzinga līguma 8.12. punktam līzinga ņēmējs apmaksā visus līzinga objekta novērtēšanas izdevumus, kā arī samaksā vērtētājam atlīdzību, ja vērtētāja pakalpojumi ir nepieciešami fakta konstatēšanai vai jebkādu līdzēju starpā radušos strīdu atrisināšanai.

Atbildētājam neveicot maksājumus līgumā un maksājumu grafikā noteiktajā termiņā, prasītājam radušies izdevumi 359,94 *euro* apmērā: sakarā ar līzinga objekta novērtēšanu 44 *euro*, ko apstiprina 2020. gada 28. februāra rēķins Nr. PAS 20200243 un pārskaitījums (*lietas 20., 21. lapa*), par Ceļu satiksmes drošības direkcijas sniegtajiem pakalpojumiem 26,29 *euro*, ko apstiprina lietas materiāliem pievienotā 2020. gada 25. februāra kvīts (*lietas 22. lapa*), kā arī par transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli 25,89 *euro*, ko apstiprina lietas materiāliem pievienotais 2020. gada 25. februāra rēķins un pārskaitījums (*lietas 23.,24. lapa*), par polises noformēšanu 9,03 *euro,* ko apstiprina lietas materiāliem pievienotais 2020. gada 29. februāra polišu faktūrrēķins un pārskaitījums (*lietas 24.-26. lapa*), kā arī transportlīdzekļa izņemšanu 140 *euro*, ko apstiprina lietas materiāliem pievienotais 2020. gada 14. februāra akts un pārskaitījums (*lietas 27.-27. lapa*), kurus ir pamats piedzīt no atbildētāja prasītāja labā.

[12.1] Vienlaicīgi tiesa uzskata, ka prasība daļā par nodokļu 114,73 *euro* piedziņu ir noraidāma, jo prasītājs nav iesniedzis pierādījumus, kas apliecina minētās summas samaksu.

Prasības pieteikumā un aprēķinā nav norādīta nedz nodokļa likme, nedz normatīvais akts, pamatojoties uz kuru, iespējams, tika veikta minētās summas samaksa. Līdz ar to nav gūta pārliecība, ka prasība šajā daļā ir pamatota.

[13] Tiesa, ņemot vērā darījuma dalībniekus, līguma noteikumus un mērķi - privātam patēriņam, atzīst, ka tiesiskajās attiecībās, kas izveidojās starp prasītāju un atbildētāju uz līguma pamata, atbildētājs ir uzskatāms par patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1. panta 3. punkta izpratnē. Savukārt aizdevējs, kuras prasījuma tiesību pārņēmējs ir prasītājs, - par pakalpojumu sniedzēju minētā likuma 1. panta 4. punkta izpratnē.

Līdz ar to pušu attiecības ir vērtējamas, piemērojot ne tikai Civillikuma un Komerclikuma normas, bet arī Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas kā speciālās tiesību normas.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta vienpadsmitajā daļā noteikts, ka tiesa, izšķirot strīdu izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Minētā tiesību norma nosaka tiesas pienākumu izvērtēt līguma, kas noslēgts ar patērētāju, noteikumus, šos noteikumus nepiemērot, ja šādi noteikumi ir netaisnīgi no patērētāju tiesību viedokļa, neatkarīgi no tā, vai patērētājs ir cēlis kādus konkrētus iebildumus *(Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2013. gada 12. marta spriedums lietā Nr. SKC-108/2013, 2015.gada 20.februāra spriedums lietā Nr.SKC-19/2015, 2016. gada 30. decembra spriedums lietā Nr. SKC-459/2016, 2017. gada 31. janvāra spriedums lietā Nr. SKC99/2017, 2017. gada 30. novembra spriedums lietā Nr. SKC-313/2017).*

[13.1] Atbildētājs paskaidrojumā norāda, ka līgums sastādīts smalkā šriftā, tas var apgrūtināt teksta uztveri un maldināt pircēju. Viņus steidzināja to parakstīt, noliekot uz galda taupības garā nodrukātu tekstu.

No minētā izriet atbildētāja pieņēmums, ka smalkā šriftā sastādīts līgums var apgrūtināt teksta uztveri un maldināt pircēju.

[13.1.1] Tiesa, izvērtējot starp pusēm noslēgto darījumu, atzīst, ka starp pusēm noslēgtais līgums un tā noteikumi atzīstami par tipveida jeb standartlīgumu, kas atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta piektās daļas noteikumiem uzskatāmi par savstarpēji neapspriestiem. Tomēr neapspriests līguma noteikums *a priori* nevar tikt atzīts par netaisnīgu.

Lai neapspriestu līguma noteikumu atzītu par netaisnīgu, ir nodibināms kāds no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešajā daļā norādītajiem pamatiem, kas rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās pušu tiesībās un ir par sliktu patērētājam *(Augstākās tiesas 2018. gada 14. februāra sprieduma lietā Nr. SKC-63/2018 [10] punkts)*.

[13.1.2] Vērtējot starp pusēm noslēgtā darījuma noteikumus Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē, tiesa atzīst, ka tie ir skaidri, nesamazina pakalpojuma sniedzēja atbildību, neierobežo patērētāja iespējas izmantot savas tiesības, tajos iekļautās sekas līguma neizpildes vai nepienācīgas izpildes gadījumā nav neproporcionāli lielas.

Lietā nav pierādījumu, kas apliecinātu, piemēram, ka atbildētāja valodas zināšanas, spējas uztvert līguma tekstu utt., līguma noslēgšanas brīdī būtu bijušās tādas, kas liedza viņam iepazīties ar noslēgtā darījumu tekstu un saprast tā nozīmi.

Atbildētājs nav norādījis, ka būtu prasītāja darbiniekiem izteicis lūgumu par nepieciešamību līgumu un tā noteikumus sagatavot lielākā šriftā, bet saņēmis atteikumu.

Tiesa ņem vērā, ka atbildētājs nav norādījis, ka tieši smalkā šrifta dēļ, kāds no līguma noteikumiem ar viņu nebūtu apspriests, ka viņš tāpēc nebija informēts par līguma neizpildes sekām, tāpat nav norādīts, ka sīkā šrifta dēļ tieši viņam konkrētajā gadījumā bija apgrūtināta līguma teksta uztvere un ka tieši viņš līguma noslēgšanas brīdī būtu maldināts.

Tiesa ņem vērā, ka turklāt atbildētājs nav norādījis tieši kurš līguma vai noteikumu punkts viņa ieskatā būtu atzīstams par neatbilstošu Patērētāju tiesību aizsardzības likumam.

Ņemot vērā minētos apsvērumus, tiesa nekonstatē līguma vai tā noteikumu neatbilstību patērētāju tiesībām un interesēm.

[14] Tiesa atzīst, ka ir apmierināms prasītāja lūgums par 10 *euro* piedziņu no atbildētāja par izziņas saņemšanu par atbildētāja deklarēto dzīves vietu, atbilstoši līguma 12.1. punktam.

[15] Atbilstoši Civilprocesa likuma 195. pantam, Civillikuma 1765. pantam, Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021. gada 15. decembra lēmumā noteiktajam, prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no visas ar tiesas spriedumu piedzītās summas.

[16] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, no atbildētāja par labu prasītājam ir piedzenami tiesas izdevumi proporcionāli apmierinātajai prasības daļai.

Prasība tiek apmierināta 2866 *euro* apmērā. Prasītājs ir samaksājis valsts nodevu 353,87 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 *euro*.

[16.1] Ņemot vērā, ka prasība tiek apmierināta 96,15% apmērā (2866 *euro* x100/2980,73 *euro*), no atbildētāja proporcionāli prasības apmierinātajai daļai prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi - valsts nodeva 340,25 *euro* (*96,15% no* 353,87 *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,16 *euro* (*96,15% no* 5,37 *euro*) apmērā.

[17] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, "Par valsts apdraudējuma un tā seku novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem sakarā ar Covid-19 izplatību" 16. panta trešo daļu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 20 dienas, no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, 93.-97., 193.-195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS "MC Finance", reģistrācijas Nr. 40103326532, pamatsummas parādu 2620,79 *euro*, papildus izdevumus 245,21 *euro*, izdevumus 10 *euro* par izziņas saņemšanu, tiesas izdevumus - valsts nodevu 340,25 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,16 *euro* apmērā.

Noteikt, ka samaksa veicama AS "MC Finance", reģistrācijas Nr. 40103326532, kontā Nr. LV42CBBR1122020800010, AS „BlueOrange Bank", SWIFT: CBBRLV22, maksājuma mērķi norādot: Atgriezeniskais finanšu līzinga līgums Nr. Nr. 20180517-3125.

Atzīt AS "MC Finance", reģistrācijas Nr. 40103326532, tiesības saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% gadā no visas ar tiesas spriedumu piedzītās summas, nepārsniedzot tās apmēru.

Noraidīt prasību daļā par papildus izdevumu 114,73 *euro* apmērā piedziņu.

Noteikt atbildētājam sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 20 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas (datums, kad pieejams tiešsaistes sistēmā), iesniedzot sūdzību Zemgales rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiešsaistes sistēmā - 2022. gada 22. februārī. Ja tehnisku iemeslu dēļ spriedums sastādīšanas datumā nav pievienots tiešsaistes sistēmā, spriedums šajā datumā ir pieejams Zemgales rajona tiesā, Neretas ielā 39, Jēkabpilī.

Tiesnese (paraksts) Inna Lipša

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu